

**Рішення спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

Спеціалізована вчена рада Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка, м. Кропивницький, ухвалила рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань «Право» на підставі прилюдного захисту дисертації **Крушеніцького Владислава Сергійовича** на тему **«Адміністративно-правові засади забезпечення національної безпеки у публічно-інформаційній сфері»** за спеціальністю 081 – Право

«10» лютого 2026 року

Характеристика особистості здобувача.

Крушеніцький Владислав Сергійович народився 3 лютого 1999 року у селі Новоградівка Бобринецького району Кіровоградської області. У 2016 році закінчив Новоградівську загальноосвітню школу I–III ступенів Бобринецької районної ради Кіровоградської області.

У 2020 році закінчив Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка (нині — Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка) за спеціальністю «Право» та здобув кваліфікацію бакалавра права. Диплом бакалавра — з відзнакою.

У 2022 році закінчив Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка (нині — Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка) за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» та здобув кваліфікацію магістра правоохоронної діяльності. Диплом магістра — з відзнакою. Академічні права за вказаним дипломом: право на здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти. Професійні права: здійснення професійної діяльності відповідно до отриманої кваліфікації.

З серпня 2021 року по жовтень 2025 року — лаборант кафедри права та правоохоронної діяльності Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка (нині — Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка).

З жовтня 2025 року — провідний фахівець навчально-наукового відділу Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка. Мови: українська, англійська

Дисертацію виконано у Центральноукраїнському державному університеті імені Володимира Винниченка, м. Кропивницький.

Науковий керівник — доктор юридичних наук, професор, Соболев Євген Юрійович, професор кафедри загальноправових дисциплін та державного управління Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 — у наукових фахових виданнях України, 0 монографій.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ,

в яких опубліковано основні наукові результати дисертації:

1. Крушеніцький В.С. Публічно-інформаційна сфера як складова системи національної безпеки України. *Право і суспільство*. 2023. №3. С. 585-590. <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.3.88>

2. Крушеніцький В.С. Органи публічної влади як суб'єкти формування та реалізації політики національної безпеки в інформаційному просторі. *Наукові записки. Серія: Право*. 2024. №17. С. 252-256. <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2024-17-252-256>

3. Крушеніцький В.С. Адміністративно-правові механізми реагування на інформаційні загрози: теоретико-правовий аспект. *Право та державне управління*. 2024. №4. С.468-472. <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.4.64>

4. Крушеніцький В.С. Зарубіжний досвід забезпечення національної безпеки у публічно-інформаційній сфері. *Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право*. 2025. №3(26). С. 19-28. <https://doi.org/10.32755/sjlaw.2025.03.019>

5. Крушеніцький В.С. Роль Ради національної безпеки і оборони України у формуванні державної політики інформаційної безпеки. *Наукові записки. Серія: Право*. 2025. №18. С.164-167. <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2025-18-164-167>

які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Крушеніцький В.С. Роль правоохоронних органів у забезпеченні національної безпеки в інформаційному просторі. Сектор безпеки України: актуальні питання науки та практики: збірник наукових статей, тез доповідей та повідомлень за матеріалами XIII Міжнародної науково-практичної конференції (27 березня 2025 року, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків). У 2-х частинах. Частина 1. Серія «Сектор безпеки України». Вип. 54. Харків: Друкарня Мадрид, 2025. С. 54-58.

7. Крушеніцький В.С. Принципи адміністративно-правового регулювання інформаційної безпеки в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку. Актуальні проблеми національного законодавства: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції, м. Кропивницький. 17 квітня 2025 року. Частина 1. Кропивницький, 2025. С. 104-106.

8. Крушеніцький В.С. Сутність та особливості національної безпеки у сфері публічної інформації. Актуальні питання адміністративного права та адміністративного судочинства: збірник наукових статей, тез доповідей та повідомлень за матеріалами II Міжнародної науково-практичної конференції (15 травня 2025 року, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків). Серія «Сектор безпеки України». Вип. 55. Харків: Друкарня Мадрид, 2025. С.64-69.

9. Крушеніцький В.С. Адміністративно-правові засоби забезпечення національної безпеки у публічно-інформаційній сфері. Сталий розвиток економіки, права та державного управління в умовах глобальних викликів. Міжнародна науково-практична конференція. 28 травня 2025 року. м. Анже,

В офіційному обговоренні результатів дисертаційного дослідження та відкритій науковій дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

1. Манжула Андрій Анатолійович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри галузевого права та правоохоронної діяльності Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

2. Куркова Ксенія Миколаївна, доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У дисертації автор підкреслює роль публічно-інформаційної сфери як ключового сегмента національної безпеки та пропонує концепцію адміністративно-правового регулювання інформаційної безпеки, що інтегрує нормативно-правові, організаційно-управлінські та контрольні механізми. Ідея комплексного підходу заслуговує на увагу, однак не повністю досліджено практичні труднощі забезпечення ефективної взаємодії між державними органами, громадянським суспільством та приватним сектором. Зокрема, не проаналізовано можливі конфлікти компетенцій та механізмів координації у разі надзвичайних ситуацій або кіберінцидентів, що може знизити оперативність реагування.
2. У роботі пропонується систематизація та класифікація принципів адміністративно-правового регулювання інформаційної безпеки, включно з принципами балансу свободи інформації та її захисту, технологічної адаптивності та міжнародної інтегрованості. Ця концепція є науково обґрунтованою, проте потребує додаткового дослідження щодо практичної реалізації принципу технологічної адаптивності у динамічному інформаційному середовищі та визначення критеріїв ефективності застосування принципів у реальних умовах функціонування публічно-інформаційного простору.
3. Автор обґрунтовує необхідність усунення термінологічної та інституційної фрагментарності нормативно-правової бази України та запровадження єдиного державного глосарію термінів. Ідея гармонізації законодавства є перспективною, однак дискусійним залишається питання, яким чином та в якій формі доцільно здійснювати кодифікацію галузевого законодавства без ризику надмірної бюрократизації та втрати гнучкості нормативних механізмів.
4. У роботі здійснено спробу узагальнення трирівневої структури управління у сфері інформаційної безпеки з розподілом функцій на стратегічно-керівний, операційно-виконавчий і суспільно-громадський рівні. Позитивним моментом є спроба створити комплексне бачення координації дій органів публічної влади та громадських інституцій у сфері національної інформаційної безпеки. Водночас запропонована модель потребує більш детального обґрунтування щодо практичної реалізації функцій кожного рівня та каналів взаємодії між ними. Не наведено конкретних процедур або методик оцінки ефективності взаємодії, що створює дискусійність і потребує додаткових пояснень під час захисту.

3. Шаповал Роман Володимирович, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, надав позитивний відгук із зауваженнями: 1. У дисертації запропоновано структуру адміністративно-правових механізмів реагування на інформаційні загрози, що включає превентивні, оперативно-реагувальні та юрисдикційні компоненти. Такий підхід є методологічно обґрунтованим і дозволяє розглядати забезпечення інформаційної безпеки як цілісну систему публічного управління. Водночас у роботі не наведено практичних прикладів функціонування зазначених механізмів у кризових або надзвичайних ситуаціях, а також не розкрито критеріїв і методів оцінки ефективності кожного з компонентів. Це надає зазначеному положенню певної дискусійності та зумовлює необхідність додаткового пояснення під час захисту щодо можливостей його практичної реалізації. 2. У дисертації обґрунтовано доцільність підвищення інституційної ролі Центру стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки шляхом надання йому міжвідомчого статусу, прямої підзвітності Кабінету Міністрів України, а також покладення функцій вироблення стратегічних наративів і реалізації програм медіаграмотності. Запропонований підхід є актуальним та відповідає сучасним європейським тенденціям формування стійкості суспільства до дезінформаційних впливів. Водночас у роботі недостатньо досліджено можливі ризики надмірної концентрації повноважень у межах одного органу, а також імовірність виникнення конфліктів компетенцій з іншими суб'єктами сектору безпеки та публічного управління. У зв'язку з цим запропоноване положення потребує додаткового уточнення механізмів міжвідомчої координації та чіткого законодавчого розмежування повноважень. 3. Положення дисертації щодо ключової ролі міжнародної співпраці як передумови забезпечення кіберстійкості держави є концептуально виваженим і відповідає сучасним безпековим підходам. Разом із тим дискусійним залишається питання оптимального співвідношення між міжнародною кооперацією та розвитком національних автономних спроможностей, особливо у сфері захисту критичної інформаційної інфраструктури й обігу чутливих даних. У роботі це співвідношення окреслено загальною, без достатнього розкриття меж допустимої залежності від зовнішніх партнерів. 4. Авторські висновки щодо релевантності окремих елементів зарубіжного досвіду забезпечення інформаційної безпеки для України мають значну практичну цінність і демонструють ґрунтовне знання міжнародних моделей. Водночас потребує додаткового осмислення механізм поетапної імплементації такого досвіду з урахуванням інституційної спроможності органів публічної влади, фінансових і кадрових ресурсів, а також рівня цифрової зрілості українського суспільства. 5. Запропоновані в дисертації напрями вдосконалення адміністративно-правового регулювання (зокрема класифікація інформаційних систем за рівнем ризиків, управління даними, регулювання штучного інтелекту, запровадження інституту омбудсмана з цифрових прав) вирізняються інноваційністю та стратегічною спрямованістю. Разом із тим дискусійним залишається питання їх

нормативного закріплення в межах чинної системи джерел адміністративного права, а також визначення оптимального співвідношення між законодавчим і підзаконним регулюванням з огляду на принципи правової визначеності та пропорційності.

4. Кондратенко Віталій Миколайович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри загальноправових дисциплін та державного управління Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка, надав позитивну рецензію із зауваженнями: 1. Звертає на себе увагу недостатня деталізація питань аудиту та сертифікації інформаційних систем державного сектору. Доцільним видається більш чітко визначення єдиних процедур оцінювання їх надійності, кіберстійкості та відповідності міжнародним і європейським стандартам інформаційної безпеки, що має принципове значення для формування довіри до цифрових сервісів публічної влади. 2. Перспективним напрямом подальших наукових досліджень є поглиблений аналіз механізмів раннього виявлення інформаційних і кібернетичних загроз, зокрема обґрунтування створення національної системи обміну даними про кіберінциденти між суб'єктами публічної влади, об'єктами критичної інфраструктури та приватним сектором. Додаткового осмислення потребують методики оцінювання ефективності превентивних заходів у публічноінформаційній сфері з урахуванням динамічного характеру сучасних загроз. 3. У роботі недостатньо чітко окреслено співвідношення між централізованими та децентралізованими моделями управління інформаційною безпекою в системі публічної влади. Доцільним було б глибше проаналізувати переваги й ризики кожної з моделей з урахуванням умов воєнного стану та потреб забезпечення безперервності державного управління. 4. У підрозділі 3.1 поєднано аналіз моделей забезпечення інформаційної безпеки держав із різними політико-правовими режимами, що, з одного боку, розширює порівняльний контекст дослідження, однак, з іншого – може ускладнювати узагальнення результатів і формування рекомендацій

5. Сокурєнко Олена Анатоліївна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри галузевого права та правоохоронної діяльності Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка, надала позитивну рецензію із зауваженнями: 1. Передусім доцільним видається глибше висвітлення впливу міжнародних військово-політичних чинників на формування державної політики у публічно-інформаційній сфері. Зокрема, у роботі лише окреслено значення міжнародного співробітництва, тоді як детальнішого аналізу потребують механізми дії міжнародних протоколів обміну інформацією, особливості взаємодії України з інституціями НАТО та Європейського Союзу, а також участь держави у глобальних кібермережах і системах колективної кібербезпеки. Розширення цього аспекту дозволило б повніше відобразити зовнішньополітичний і безпековий контекст функціонування національної системи публічно-інформаційної безпеки. 2. Окремої уваги заслуговує регіональний вимір забезпечення інформаційної безпеки. Хоча у дисертації закладено теоретичні засади децентралізації безпекових функцій, питання кіберстійкості територіальних громад, спроможності органів місцевого

самоврядування реагувати на інформаційні загрози, а також роль регіональних центрів обробки даних та інформаційно-аналітичних підрозділів розкрито недостатньо детально. Подальше опрацювання цього напрямку могло б посилити прикладний характер дослідження з урахуванням сучасних процесів адміністративно-територіальної реформи. 3. У роботі значну увагу приділено міжвідомчій координації як необхідній умові ефективності адміністративно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки. Водночас дискусійним залишається питання конкретизації відповідальності окремих суб'єктів публічної влади у разі управлінських збоїв, дублювання повноважень або неузгодженості дій між органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Чіткіше розмежування інституційної та процедурної відповідальності сприяло б підвищенню практичної реалізованості запропонованої моделі управління. 4. Крім того, авторське визначення публічно-інформаційної безпеки має комплексний, міждисциплінарний характер і поєднує правові, комунікаційні та інституційні елементи, що є суттєвою перевагою дослідження. Разом із тим можливим є альтернативне тлумачення цього поняття у вузькому, суто адміністративно-правовому вимірі, зосередженому на публічно-владних механізмах регулювання, що може стати предметом подальшої наукової дискусії.

Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертаційне дослідження Крушеніцького Владислава Сергійовича «Адміністративно-правові засади забезпечення національної безпеки у публічно-інформаційній сфері» є самостійною, актуальною, завершеною та цілісною науковою працею.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить науково-обґрунтовані теоретичні та практичні результати досліджень. Робота відзначається логічною структурою, внутрішньою узгодженістю змісту, чіткістю та коректністю викладення матеріалу і підтверджує самостійність проведеного дослідження та особистий внесок здобувача.

Дисертація виконана державною мовою. За кількістю і рівнем публікацій, апробацією на наукових конференціях дисертація на тему «Адміністративно-правові засади забезпечення національної безпеки у публічно-інформаційній сфері» відповідає вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44, в редакції від 8 травня 2025 року № 507), а її автор, Крушеніцький Владислав Сергійович, заслуговує на присудження йому ступеня доктора філософії в галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Результати голосування:

«За» – 5 членів ради
«Проти» - немає
«Утримались» - немає

На підставі прилюдного захисту, результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка присуджує **Крушеніцькому Владиславу Сергійовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 – Право.

Голова спеціалізованої
вченої ради

Андрій МАНЖУЛА